

Boj proti nepříjemným, nepohodlným “desinformacím” není cenzura?

- CZ24 News | 18. července 2021

EU: Soudruzi (či Volkgenossen) elfové se ohánějí tím, že “boj proti desinformacím” nemůže být cenzurou, protože je to boj proti nepravdě a pojem cenzura se vztahuje jen na pravdivé informace. Jaká je realita?

Desinformace?

Je mi velice líto, informace nepříjemné, byť pravdivé, označovali za “desinformaci” nacisté, komunisté, a kdybychom šli ještě hlouběji do minulosti, tak to i v tom prohnilem Rakousku nebylo jiné. A před tím bylo desinformací, že je Země kulatá a obíhá kolem Slunce, proti desinformacím bojoval i soudruh Koniáš a mnozí další podobní. Tento boj má tedy velmi dlouhou a bohatou historii s jedinou konstantou: Tito bojovníci byli vždy naprosto amorální zrůdy, jejichž smrtí se lidstvo o něco zlepšilo.

Hlavní problém je tedy v tom, že kdosi si zde osobuje právo označit nějaké informace za nepravdivé, bez ohledu na objektivní realitu a pouze s ohledem na své politické (=antidemokratické), případně náboženské (náboženství je antidemokratické prakticky vždy) přesvědčení.

Situace tedy velmi podobná nacistické či komunistické cenzuře.

Druhou věcí je, že je snaha cenzurovat jako “desinformace” i komentáře a názory, což je zcela mimo realitu. Je jasné, že pokud někdo tvrdí, že tehdy a tehdy se tam a tam stalo to a to, je možné pravdivost či nepravdivost nějak objektivně, nebo alespoň způsobem objektivitě blízkým zhodnotit.

Ovšem, hodnocení, zda “to a to” je pozitivní nebo negativní, je subjektivní záležitost. Ostatně, 8. 5. většina států Evropy slaví výročí vítězství nad Německem, zatímco Německo vzpomíná na svou krutou porážku. A tu porážku jsou s to Němci, pochopitelně “objektivizovat” tím, co se dělo kolem ní i po ní. Zatímco oslavující národy jsou zase s to objektivizovat své pozitivní hodnocení této dějinné události hrůzami, spojenými s německou okupací.

Desinformace...

Opakovaně jsme také byli svědky toho, že určitá informace byla prohlašována za desinformaci, a

poté bylo naprosto jasně a jednoznačně prokázáno, že je pravdivá.

Ve Francii např. dlouhá léta bojovali s “desinformací”, že Mitterand má rakovinu prostaty. V podstatě to prohlašovali za desinformaci až do momentu, kdy na tuto diagnózu zemřel. V dobré paměti je zuřivé popírání známých hromadných násilňování na silvestra 2015 v řadě lokalit Německa, než bylo jasně prokázáno, že skutečnost byla ještě horší. Ještě letos v lednu (a snad i začátkem února) EK prohlašovala zvěsti o připravovaném omezení střeliva s olovem za “desinformaci z ruských desinformačních webů”, aby již v dubnu toto omezení vyhlásila, a to v ještě daleko horší podobě, než jaké o něm byly zvěsti. Nebylo to sice tak káň, jako když soudruh Antonín Zápotocký ještě v pozdních večerních hodinách 31. 5. 1953 prohlašoval ve svém projevu, že zvěsti o této reformě jsou smyšlenky buržoasní propagandy. Činil tak tedy v době, kdy už se tiskly noviny tuto reformu k 1. 6. vyhlašující. EK sice na “druhého dělnického presidenta” zatím nemá, ale moc jí nechybí a princip jejího konání je ten samý.

Ještě dnes některé ultralevicové weby blekotají, že ve velkých městech starých států EU neexistují žádné imigrantské no go zóny, a přitom řada států již mapy těchto zón, kde neplatí civilizované zákony, jen zvůle místních zločineckých tlup, ovládajících tyto oblasti, má vyvěšeny na webu a v tištěné podobě je dává turistům, aby věděli, kterým částem města se mají vyhnout.

Není to tak dlouho, co byly zuřivě popírány informace o úmrtích na očkování proti covid, přičemž stále více informací tohoto druhu vychází ve vysoce renomovaných vědeckých časopisech. Dalším problémem je boj proti Ivermektinu a jeho analogům, kdy už existuje řada prací, dokazujících, že ve státech, kde jej plošně podávali, mají jednoznačně nižší úmrtnost i nižší incidenci infekce touto verzí koronaviru. Mechanismus účinku není zcela jasný, ale to platí i pro řadu jiných léků. I o tak “prošvihlém” léku, jako je Aspirin, se pořád ještě zjišťují nová fakta, o nichž se dříve nevědělo (takže by vlastně mělo být zakázáno jeho podávání, protože o něm nevíme vše).

Silně problematické je i propagování očkování dětí bez souhlasu rodičů, založené pouze na “právním názoru” ministerstva, což ovšem není ani zákon, ani jeho oficiální výklad soudní mocí, v situaci, kdy opozice, ať z řad lékařů, tak i právníků, je umlčována a cenzurována. Pokud by nějaké dítě utrpělo zdravotní újmu, nebo dokonce zemřelo, “právní názor” ministerstva zdravotnictví by měl na výsledek procesu s příslušným lékařem asi stjnou hodnotu, jako cár použitého toaletního papíru.

Desinformace!

EUrosoudruzi jistě mohou zavést cenzuru po vzoru svých velkých vzorů z minulosti. Jistěže narazí na mnohé limity, dané vyšším rozvojem spojovací a informační techniky vůbec, s jakými se jejich předchůdci nemuseli trápit.

Problém je, že o cenzurování, i pravdivých, informací propagandistickou mašinérií se obecně ví, a jediným důsledkem může být nárůst nedůvěry k oficiálně šířeným informacím.

Za socialismu se vykládal vtip o pánovi, který si vyléčil pleš. Postup vysvětloval svému příteli. Spočíval v tom, že si každý den otřel začínající pleš komunistickým deníkem Rudé právo. Dotyčný na to ovšem reagoval slovy: “To nemůže fungovat, protože bych už měl na řiti cop!” A řada lidí skutečně měla pro tyto komunistické noviny pouze tohle použití. Náš problém je, že “veřejnoprávní televize” či jiná podobná média nelze zužítkovat ani tímto způsobem.

A patrně si řada čtenářů vzpomene, jak horlivě prohlašovala za fake komunistická média po 17. 11. 1989, informaci, že na Národní byl ubit student. A jak jim, pro totální profláklost jejich prolhanosti, nikdo nevěřil. Přesně totéž může za pár let (čím dřív tím líp) potkat i EU, a s podobným destruktivním dopadem.

Už jsem tu kdysi psal, že existuje propaganda bílá, šedá a černá. Ta bílá se vyznačuje tím, že uveřejňuje skutečně jen pravdivé informace, a pokud se zmýlí (to se může stát komukoli), tak okamžitě po zjištění té mýlky provede dementi. Průšvihem EU, ale celé veřejnoprávní agendy je, že žádné médium, které by odpovídalo bílé propagandě, nemá k dispozici, čímž klesá její důvěryhodnost v případě jakékoli krize.

“Boj proti desinformacím” je vysloveně snahou o cenzuru nepohodlných, s režimem hlásanou ideologií neslučitelných, informací. Neexistuje pro něj žádné racionální zdůvodnění a jednoznačně způsobuje škody celé společnosti, naštěstí i těm hlasatelům “jediných pravdivých” informací.

Autor: PERGILL

Zdroj: pravvyprostor